

УДК 353:5:351:82

В. М. Щербаккандидат політичних наук, доцент,
заступник декана з виховної роботи
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара**АНАЛІТИЧНІ СТРУКТУРИ ПОЛІТИКИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА:
ПІДХОДИ ДО МОДЕРНІЗАЦІЇ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ**

У статті визначається значення і роль аналітичних структур політики міжрегіонального економічного співробітництва у виробленні стратегічних рішень. Зазначається, що в Україні існує необхідність модернізації регіональної економічної політики, невід'ємною частиною якої має стати формування спроможних суб'єктів аналітичного та інформаційного забезпечення регіонального менеджменту. Окреслюється коло завдань, які постають перед аналітично – інформаційними центрами міжрегіональної економічної співпраці: прогнозування економічної кон'юнктури, визначення стратегічних завдань розвитку регіонів, формування регіонального економічного профілю. Розкривається зміст процесу формування спроможних інформаційно – аналітичних центрів у структурі публічного врядування на регіональному рівні. Характеризується принцип системності як методологічна основа організації інформаційно – аналітичного забезпечення регіонального розвитку та міжрегіональної економічної співпраці. Встановлюються передумови ефективного функціонування аналітично – інформаційних центрів міжрегіональної економічної співпраці: наявність попередніх концептуальних домовленостей між інформаційно – аналітичними структурами сусідніх регіонів; однакова або близька за обсягом операційна спроможність аналітичних центрів. Зазначається, що розбудова цілісної системи інформаційно – аналітичних центрів регіонального розвитку та міжрегіональної співпраці. Згідно із світовим досвідом, здійснюється на основі спільної зацікавленості економічних суб'єктів та центрів публічного врядування. Вказується, що перетворення системи державного управління на децентралізовану структуру публічного врядування потребує усунення штучного розмежування за галузевою та відомчою ознаками, а інформаційно – аналітична діяльність вимагає посилення концентрації та координації, запровадження інноваційних практик моніторингу економічної інформації, її обміну та донесення до кінцевого споживача. Наголошується, що нові суб'єкти міжрегіональної економічної співпраці, а саме: місцеві громади, конкретні підприємці та компанії, галузеві об'єднання роботодавців, найманих працівників, а також професіоналів у певній галузі є важливим чинником розвитку інформаційно – аналітичних структур. Підкреслюється, що зарубіжний досвід свідчить, що міжрегіональна економічна співпраця може набувати сталих форм на основі «мережових управлінських структур» - комітетів регіонального управління. Пропонується в подальшому враховувати з метою проведення успішної модернізації інформаційно – аналітичних структур політики міжрегіонального економічного співробітництва специфіку державно – приватного партнерства у рамках міжрегіонального співробітництва.

Ключові слова: аналітичні центри, міжрегіональна економічна співпраця, організаційні управлінські мережі, публічне врядування, інституційна спроможність.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями

У сучасному глобалізованому світі набувають великого значення проекти багатосторонньої економічної співпраці

на рівні регіонів. Така ситуація складається унаслідок масштабних реформ щодо децентралізації у багатьох країнах, а також через збільшення інтенсивності процесів міжнародної інтеграції. У зв'язку з цим необхідною є ґрунтовна розробка напрямів міжрегіональної співпраці, підготовка стратегічних планів та проектних

пропозицій. На сучасному етапі з'являються нові форми аналітичного та інформаційного забезпечення прийняття рішень у сфері публічного врядування. Однією з основних тенденцій є залучення до державного сектору представників експертного середовища, академічної науки, громадських організацій та окремих активістів. Набуває актуальності створення міжнародних мереж за профілем певних управлінських рішень. Вони взаємодіють між собою на трансрегіональному рівні для вирішення конкретних завдань. Для сучасної України розкриття специфіки діяльності аналітичних структур з вироблення рішень щодо транс регіональної та міжрегіональної співпраці набуває значення у зв'язку з конкретизацією співпраці у рамках угоди «Про асоціацію» між Україною та ЄС. Також необхідною є модернізація процесів аналізу політики на рівні регіональної економічної співпраці. Слід також брати до уваги особливості переходу з бюрократичної на менеджерську модель публічного врядування в Україні. Зазначена модель передбачає креативний підхід, широку координацію різних підрозділів, поєднання повноважень та орієнтацію на конкретний результат.

Аналіз останніх публікацій за проблематикою та визначення невирішених раніше частин загальної проблеми

Наукове обґрунтування аналітико-інформаційного забезпечення міжрегіональної економічної співпраці в Україні є недостатнім. Ця проблема перебуває у зародковому етапі її дослідження. Серед зарубіжних вчених тему модернізації управління економічними процесами на транс регіональному рівні вивчала А. Бісонг [10], регіональний вимір транс регіональної інституційної співпраці досліджувала Б. Пакпахан [11], критичний аналіз застосування великих даних (Big Data) здійснили У. Сівараях, М. Камал, З. Ірані, В. Віраккодді [12]. Серед українських науковців розробку організаційно-методичні основи створення регіональних агенств сприяння розвитку експортного потенціалу машинобудівних підприємств здійснювала Є.Шелест [9], до вивчення інформаційно-аналітичного забезпечення

діяльності органів державної влади долучився Р. Коваль [4], С. Вировий розробляє інформаційно-аналітичний вимір діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування [1]. Однак, значно більшої уваги вимагає питання шляхів та перспектив оновлення організаційних засад та підвищення інституційної спроможності аналітико-інформаційного забезпечення міжрегіональної економічної співпраці в Україні.

Метою статті встановлення специфіки модернізації аналітичних структур щодо реалізації міжрегіональної економічної співпраці. Завданням статті є визначення попередніх етапів модернізації аналітичних центрів, які забезпечують діяльність публічного врядування у контексті стратегій економічного розвитку регіонів в Україні.

Виклад основного матеріалу

Стратегічні рішення щодо міжрегіональної економічної співпраці на сучасному етапі приймаються не лише на рівні регіонів, але й на центральному рівні. У цій ситуації вагомим значення набуває спроможність регіонів артикулювати свої потреби щодо економічної співпраці та висловлювати їх у відповідний спосіб. Також великого значення набуває комунікація між аналітичними центрами та законодавче середовище щодо сприйняття результатів досліджень та рекомендації. В умовах сучасної України аналітичні центри здатні відіграти важливу роль у ситуації невизначеності регіональної політики та впливу політичних факторів на процес публічного адміністрування. І. Дунаєв «Найчастіше центр усе ж підтримує слабкі регіони, але прагне до створення стимулів для їхнього власного розвитку. Це можливо з огляду на формулювання певних умов відповідності, що і є суттю варіацій регіональної політики у разі виділення коштів регіонам. Навколо цих питань тривають дискусії, приймаються концепції та проводяться реформи регіональної політики, тому ці аспекти в контексті ЄС найбільш важливі для розуміння принципів його регіональної політики»[2].

У сучасному світі відбувається процес децентралізації, який полягає у впровадженні більшої самостійності місцевих громад. Водночас процеси міжнародної

інтеграції в різних регіонах світу висувають значну частину економічних рішень на наднаціональний рівень. В українській ситуації існує необхідність модернізації регіональної економічної політики, невід'ємною частиною якої має стати формування спроможних суб'єктів аналітичного та інформаційного забезпечення регіонального менеджменту економічними процесами та міжрегіональної кооперації. Як слушно зазначає І. Дунаєв, «модернізація регіональної економічної політики має ґрунтуватися на принципі послідовного застосування ціннісного підходу в державному управлінні. Цей принцип передбачає підпорядкування державної політики у сфері економічного розвитку регіонів ціннісному вибору, заснованому на традиційних для українського суспільства і держави, цивілізаційно і морально зумовлених вищих цінностях, які визнані як суспільне благо» [2].

Коло завдань, які постають перед аналітично-інформаційними центрами міжрегіональної економічної співпраці надзвичайно широке. Це й прогнозування економічної кон'юнктури, визначення стратегічних завдань розвитку регіонів, формування регіонального економічного профілю тощо. Початковим процесом для формування спроможних інформаційно-аналітичних центрів у структурі публічного врядування на регіональному рівні є інвентаризація інформаційних та аналітичних джерел, які діють на постійній або тимчасовій основі. Важливим етапом є формування особливого пулу інформаційно-аналітичних агентств, які співпрацюють з установами публічного врядування на регіональному рівні. Одним з прикладних завдань для аналітичних структур може стати моніторинг економічної, екологічної та енергетичної безпеки регіону. Згідно з позицією Н. Соколовської «подальше дослідження ефективності системи щорічного моніторингу індикаторів енергетичної безпеки регіонів та держави мають бути спрямовані на обґрунтування того, що врахування регіональних особливостей та узгодження основних цілей проведення політики енергоефективності сприятиме підвищенню рівня енергетичної безпеки держави в цілому» [7].

Системність у організації інформаційно-аналітичного забезпечення регіонального розвитку та міжрегіональної економічної співпраці визначає робота відповідно до орієнтирів науково-дослідної методології. Відповідно в сучасній Україні існує досвід оцінки параметрів економічного розвитку та міжрегіональної співпраці. Системний аналіз економічного розвитку та моніторинг процесів економічної безпеки надає владним центрам прийняття рішень певний ресурс часу для підготовки зважених та доцільних економічних рішень. На думку Н.Соколовської, «за результатами обробки з використанням методу системного аналізу визначених індикаторів енергетичної безпеки загальнодержавного і регіонального рівнів вищим органам державної та регіональної влади не лише мають надаватися інформаційно-довідкові матеріали про поточну ситуацію, а й указуватися реальні причини погіршення показників у разі їх виходу за граничні значення, з метою усунення цих причин галузевим міністерствам та обласним державним адміністраціям необхідно розробляти та впроваджувати конкретні заходи» [7].

Завдання моніторингу та інформаційно-аналітичного забезпечення міжрегіональної економічної співпраці вимагають попередніх концептуальних домовленостей між інформаційно-аналітичними структурами сусідніх регіонів. Необхідним є забезпечення однакової або близької за обсягом операційної спроможності аналітичних центрів. Це забезпечить синхронну обробку інформації, а також, що головне, надасть можливість представникам публічного врядування різних регіонів вести діалог на одному рівні поінформованості. При цьому в Україні на макрорівні публічного врядування існують процедури оцінки аналітичної обробки в інтересах певного об'єкту управління. Як справедливо зазначає Ю.Саричев, «інформаційно-аналітичне забезпечення тісно взаємодіє з моніторингом стану як з окремим видом інформаційного забезпечення в системі державного управління, його роль полягає у виробленні аналітично обґрунтованих пропозицій щодо прийняття ефективних державних управ-

лінських рішень (на підставі наявних інформаційних ресурсів, що отримуються за допомогою інформаційної інфраструктури), а його місце визначається характером завдання щодо оцінки та прогнозування стану (розвитку) об'єкта (процесу) державного управління» [6].

Розбудова цілісної системи інформаційно-аналітичних центрів регіонального розвитку та міжрегіональної співпраці, згідно із світовим досвідом, здійснюється на основі спільної зацікавленості економічних суб'єктів та центрів публічного врядування. До цієї системи також входять центри аналітики та економічного планування провідних територіальних громад. В сучасній Україні через значну централізацію процесі публічного врядування та слабкий досвід забезпечення відкритості державних рішень роль аналітичних центрів, які не входять безпосередньо за складом інститутів представництва та управління, залишається обмеженою. Значні запитання викликає модернізація практик аналітично-інформаційного супроводу публічного врядування. На думку Т. Мельник, «інформаційно-аналітичне забезпечення публічного управління є одним із важливих елементів системи управління на міжнародному, центральному і регіональному рівнях та покликане надавати належну підтримку в процесі формування й реалізації державної політики, зокрема щодо регіонального розвитку. Проте поточний стан його організації не задовольняє потреби органів державної влади, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань в якісному аналітичному супроводі та інформаційній підтримці, які необхідні для прийняття виважених управлінських рішень під час поточної діяльності і для середньо- та довгострокового планування регіонального розвитку» [5, с. 256].

Досвід сучасної України свідчить, що перетворення системи державного управління на децентралізовану структуру публічного врядування вимагає якісних трансформацій у системі підготовки рішень, їх реалізації та контролю. Важливим завданням є усунення штучного розмежування за галузевим та відомчими ознаками. Інформаційно-аналітична діяльність вимагає посилення концентра-

ції та координації, визначення нових типів завдань та запровадження інноваційних практик моніторингу економічної інформації, її обміну та досяжності до кінцевого споживача. Згідно з Т. Мельник, «інформаційно-аналітичне забезпечення публічного управління регіональним розвитком передбачає застосування сукупності взаємопов'язаних методів, заходів і засобів, за допомогою яких реалізуються технології процесів збирання, відбору, передавання, перетворення, зберігання та видачі (відображення) інформації щодо поточного стану, прогнозів та цілей розвитку різних сфер життєдіяльності регіонів для здійснення ефективного публічного управління ними та підвищення рівня добробуту населення» [5, с. 258].

Поширення інформації щодо міжрегіональної економічної співпраці є важливим елементом інтенсифікації економічного розвитку. В умовах сталої демократії інститути публічного врядування організовують відкриті платформи для оприлюднення не лише нормативно-інструктивної документації та повідомлень адміністративного характеру. Велика увага надається аналітичним та стратегічним дослідженням та прогнозом та їх обговоренню. У зв'язку з цим нагальним завданням для розбудови аналітичного та інформаційного забезпечення міжрегіональної економічної співпраці у трансформаційних країнах є проведення фахових конференцій, консультації та обговорень міжрегіональної економічної взаємодії та шляхів її інтенсифікації. Т. Мельник як важливий інструмент інформаційно-аналітичного забезпечення органів публічної влади у сфері регіонального розвитку вважає своєчасне, системне та цілеспрямоване поширення інформації щодо заходів, які здійснюються органами публічної влади для формування та впровадження на практиці політики регіонального розвитку [5, с.259].

Ініціативність та креативний підхід у поширенні інформації та її аналізу можуть забезпечити не лише розвиток аналітичних центрів поширення інформації щодо виробників товарів та послуг, нових технологій ведення бізнесу, інвестиції у інновації тощо. Вони можуть стати безпосереднім чинником стимулюванням

економічного зростання регіонів. В умовах сучасної України під час розвитку аналітико-інформаційної спроможності публічного врядування потрібно брати до уваги інтереси реструктуризації виробництва, зміни його галузевої структури та економічного районування. Важко не погодитися з Є. Шелест, яка однією з основних перешкод, які гальмують розвиток експортної діяльності підприємств машинобудування, особливо малих та середніх, полягає у недостатності знань про організацію збуту продукції за кордон. «Існуюча інфраструктура підтримки малого та середнього бізнесу як на державному рівні, так і в регіонах, надає деякі послуги для експортно орієнтованих клієнтів, проте ці послуги поки не відповідають потребам підприємств, а послуги закордонного консалтингу дорогі і не завжди ефективні без урахування вітчизняної практики ведення бізнесу та здійснення експортних операцій», стверджує українська вчена [9, с. 15].

Сформувані у короткі терміни новітню систему обігу та оцінки економічної інформації досить важко, оскільки йдеться про наукову та методичну культуру аналітично-інформаційної діяльності. Тому для України та інших перехідних країн новою можливістю є розбудова міжрегіональних комунікаційних мереж з обміну інформації та її аналізу. Такі заходи вимагають усунення відомчих перешкод та функціональних розмежувань тощо. А. Єгіозар'ян переконливо стверджує, що мережі є формами соціальної організації, що становлять дещо більше, аніж просту суму акторів та їхніх зв'язків, і заслуговують стати самостійним предметом дослідження. Аналітична перспектива привносить іншу основоположну ідею – мережі є сукупністю акторів та вузлів (ланцюгів), із відносинами між цими вузлами, що можуть бути присутніми або відсутніми. Так, мережі можуть варіювати залежно від структурних форм їх відносин [3, с. 120].

Нові суб'єкти міжрегіональної економічної співпраці також виступають важливим чинником розвитку інформаційно-аналітичних структур. До них належать місцеві громади, конкретні підприємці та компанії, галузеві об'єднання роботодавців,

найманих працівників, а також професіоналів у певній галузі. Об'єднання цих суб'єктів у мережі обміну інформації щодо розвитку регіонів та перевірки її достовірності створюють цілісне середовище для підвищення ефективної співпраці. При цьому незалежно від рівня та специфіки завдань існує можливість більш широкого доступу до регіонального досвіду аналізу та обробки даних. Як зазначає А. Єгіозар'ян, «самоуправління або партисипативне управління мережами, є найбільш простою формою. Управління в межах цієї моделі здійснюється або на основі формально затверджених зборів, або більш неформально – за рахунок взаємодії найбільш впливових акторів мережі. У крайньому випадку, такі мережі можуть бути високодецентралізованими, такими, що включають усіх членів мережі в постійний процес взаємодії» [3, с. 121].

Зарубіжний досвід свідчить, що міжрегіональна економічна співпраця може набувати сталих форм через ініціативну позиція зацікавлених сторін. У багатьох країнах сучасного ЄС горизонтальна співпраця забезпечує зняття бюрократичних перешкод. Під оперативним прийняття рішень йдеться про постійну діяльність, яку можна планувати та координувати на основі спільних інтересів різних суб'єктів врядування та економічної діяльності. Л. Хашиєва наводить відомості, що «мережеві управлінські структури представлено на регіональному рівні Фінляндії "комітетами регіонального управління", що знаходяться у віданні бюро регіональних рад та являють собою формально засновані мережеві структури, відповідальні за питання регіонального розвитку, а саме координацію виконання та фінансування регіональних стратегічних програм. Комітети регіонального управління формують представники таких груп акторів: муніципалітетів, державної влади, представників бізнесу та неурядових організацій. Вони розробляють та узгоджують пропозиції у річний план реалізації відповідних програм» [8, с. 206].

Цілі міжрегіональної економічної співпраці можуть бути визначені не лише у термінах зростання економічних показників, але й залучення фінансових ресурсів

з боку міжнародних інституцій. Тому Л. Хашиєва цілком обґрунтовано вважає, що «мережеві структури відповідальні за ефективну реалізацію загальноєвропейських програм, що реалізуються під егідою Європейського Союзу. Останній факт став вагомим мотивувальним фактором щодо формування та участі в таких мережах, оскільки вони здатні реально впливати на процеси перерозподілу коштів із фондів ЄС. Цим структурам притаманні, з одного боку, достатньо високий ступінь формалізації, але з іншого широкі повноваження щодо прийняття управлінських рішень»[8, с.208].

Таким чином, завдання та специфіка функціонування сучасних аналітичних інформаційних центрів та мереж визначається на основі економічної спроможності регіону, виробничої та технологічної культури, активної та або пасивної позиції щодо економічного розвитку. Можливість оптимізації та модернізації зазначених центрів визначається потребою як економічних суб'єктів у різних регіонах, так і суб'єктів публічного врядування. Поєднання їх інтересів надає потужний поштовх для інтенсифікації міжрегіональної економічної співпраці.

Висновки. Таким чином, провідною формою аналітичного опрацювання процесів управління міжрегіональної співпраці та економічним розвитком є агентства з регіонального та місцевого розвитку. Ці профільні структури, як свідчить досвід європейських країн, здійснюють координацію державних та недержавних інтересів у рамках підвищення економічної привабливості регіонів. Інституційна спроможність даних установ забезпечує залучення до співпраці основних дослідних інституцій, представників економічних гравців, учасників публічного середовища економічної аналітики тощо. Залучення різновекторного досвіду до процесів ухвалення рішень спрямоване на формування стратегічних програм щодо залучення потенціалу регіонів до глобального розвитку. Завданнями аналітичних центрів, які функціонують як у межах структур публічного врядування, так і у громадському середовищі, є своєчасне встановлення тенденцій економічної кон'юнктури,

формування вимог до зміни вітчизняного законодавства, створення сприятливого інформаційного тла для прийняття рішень щодо міжрегіональної економічної співпраці. Залучення аналітичних структур щодо розробки та планування міжрегіональної економічної співпраці значно підвищує її ефективність, надає змогу встановити моніторинг за процесами економічного розвитку тощо. Для України, на нашу думку, вибір базової національної моделі аналітичного забезпечення управління регіональним розвитком здійснюватися на основі інвентаризації поточних інституційних можливостей аналітичної та прогностичної діяльності на рівні регіону та місцевих громад. Наступним етапом є створення комунікаційних мереж міжрегіональної економічної співпраці на рівні експертів. Третім етапом є безпосереднє укладення договорів про співпрацю та усунення перешкод економічної діяльності. Перспективою подальшого розвитку теми, порушеної у даній статті, є розкриття специфіки державно-приватного партнерства у рамках міжрегіонального співробітництва.

Список використаної літератури:

1. Вировий С. В. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування. *Ефективність державного управління* : зб. наук. пр. 2014. № 39. С. 201–206.
2. Дунаєв І. Ціннісні і праксеологічні орієнтири модернізації регіональної економічної політики. URL:http://visnyk.academy.gov.ua/wp-content/uploads/2016/05/Du_2016_1_01.pdf
3. Єгіозар'ян А. Г. Особливості мережевого врядування у сфері публічної політики та управління. *Ефективність державного управління*. 2015. Вип. 44(1). С. 118–124.
4. Коваль Р. А. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади. *Теорія та практика державного управління* : зб. наук. пр. 2006. № 1(113).
5. Мельник Т. О. Окремі аспекти організації інформаційно-аналітичного забезпечення публічного управління регіональним розвитком. *Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентіві України*. 2018. Вип. 2. С. 253–265.

6. Саричев Ю. О. Інформаційно-аналітичне забезпечення як вид інформаційного забезпечення в системі державного управління. URL:<http://visnyk.academy.gov.ua/pages/dop/72/files/d59ffb4a-0cee-479e-b085-b6037efd22d1.pdf>
7. Соколовська Н. Удосконалення механізмів взаємодії центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в забезпеченні енергетичної безпеки регіонів. URL:<http://visnyk.academy.gov.ua/pages/dop/74/files/606a4bf8-0489-4ebc-860e-a01b05b25ebf.pdf>
8. Хашиєва Л. В. Розвиток мережевих форм врядування на місцевому та регіональному рівні: досвід Фінляндії. *Теорія та практика державного управління*. 2016. Вип. 4. С. 205–212.
9. Шелест Є. Регіональне агенство сприяння розвитку експортного потенціалу машинобудівних підприємств: організаційно-методичні основи створення. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2013. Вип. 3. С. 14–25.
10. Bisong A. (2019) Trans-regional institutional cooperation as multilevel governance: ECOWAS migration policy and the EU, *Journal of Ethnic and Migration Studies*. 45:8. P. 1294–1309.
11. Pakpahan B. Contemporary Trans-regional Cooperation between Europe and Asia in a Changing World. *Journal of Contemporary European Research*. Vol 6. No 4. (2010): Special Issue. P.514–534.
12. Sivarajah U., Kamal M. M., Irani Z., Weerakkody V. Critical analysis of Big Data challenges and analytical methods. *Journal of Business Research*. Volume 70. 2017. P. 263 – 286.

Shcherbak V. Analytical structures of interregional economic cooperation policy: approaches to modernization in modern Ukraine

The article defines the value and role of analytical structures of the policy of interregional economic cooperation in the field of strategic decisions. It is noted that in Ukraine there is a need to modernize the regional economic policy, an integral element of which should be the formation of the institutional ability of the subjects of analytical and information support for regional management. The circle of tasks that are facing analytical and information centers of interregional economic cooperation is outlined: forecasting the economic situation, determining strategic tasks for the development of regions, and forming a regional economic profile. The content of the process of formation of institutionally capable information and analytical centers in the structure of public administration at the regional level is revealed. The system is characterized as a methodological basis for organizing informational and analytical support for regional development and interregional economic cooperation. The prerequisites for the effective functioning of the analytical and information centers of interregional economic cooperation are determined: the existence of preliminary agreements between the information and analytical structures of neighboring regions; the same or close in volume operational capacity of analytical centers. It is indicated that the transformation of the public administration system to a decentralized structure of public administration has a need to eliminate the artificial separation by industry and departmental attributes, and information and analytical activities require increased concentration and coordination, the introduction of innovative practices for monitoring economic information, its exchange and delivery to the end consumer.

It is emphasized that the new subjects of interregional economic cooperation, namely: local communities, entrepreneurs and companies, industry associations of employers, home workers, as well as professionals in a particular industry, are an important factor in the development of information and analytical structures. It is emphasized that foreign experience shows that interregional economic cooperation can take on established forms on the basis of "network management structures" - regional management committees. It is proposed in the future to take into account the specifics of public-private partnership in the framework of interregional cooperation when modernizing the information and management structures of the policy of interregional economic cooperation.

Key words: think tanks, interregional economic cooperation, organizational management networks, public governance, institutional capacity.